

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dien- et men- Droit.

WOENSDAG 2 MAART.

AMSTERDAM, 1 Maart.

De Tarieven.

IV.

Heeft de minister van Financiën, in het Voorloopig Verslag der Kamer, bij de voorstanders van den ministeriëlen aanval op de beschermende regten weinig baat gevonden; insgelijks brengt hetgeen hij-zelf aanvoert de zaak geen voetbreed verder. Als wij, zonder te kort te blijven aan den eerbied, aan een officieel stuk verschuldigd, de memorie van beantwoording mogten karakteriseren, gelijk zij zich aan onzen geest vertoont; dan zouden wij zeggen, dat zij poogt het groote publiek bezig te houden met die *bagatelles de la porte*, waardoor een grappenmaker, wanneer hij voor een tent op de planken staat, de menigte tracht binnen te lokken. Maar wij mogen dat niet doen, want de minister, die een ernstig man is en zeer ernstig handelt, spreekt ook met allen ernst. Wij moeten derhalve de quaestie van een andere zijde aangrijpen, en aantoonen, dat de minister in zijn lang gerekt betoog, niet in de quaestie treedt, maar er buiten om heen springt, er slechts sommige uiterlijke zijden van voorstellende en dan nog in een valsch licht. De voornamste kracht van zijne redenering heeft hij geleend in de 3^e paragraaf van zijn antwoord. Wij zullen trachten daar den minister op den voet te volgen. Wij zeggen trachten; want dat is niet zoo gemakkelijk te doen, als men iemand voor heeft, die bij gemis aan heldere denkbeelden, alles door elkander haalt en onbedacht heenstapt over hetgeen juist het kardinale punt van het verschil uitmaakt.

In de memorie van beantwoording vindt men overal, dat de minister den vrijen handel aanneemt als een beginsel, dat door de Kamer is uitgemaakt en waarover niet meer te spreken valt. Het is een illusie, die den minister door het hoofd speelt. In de Kamer, ja, is door enkele leden veel over den vrijen handel in 't algemeen gesproken; dat zijn spiegelgevechten geweest, waarbij de tegenstanders, zoo lang het theoriën gold, met aandacht of met verstrooidheid zaten toe te zien, zonder dat zij tegenweer boden. Maar daarom heeft de Kamer, omdat zij enkelen liet praten, nog geen beslissing genomen. In een Wetgevend Ligchaam gaat nog minder dan elders altijd het beginsel op, *die zwijgt stemt toe*. Men moet namelijk op het gebied der wetgeving niet vragen, wat eenige leden hebben gezegd; maar wat de Kamer heeft gedaan. En als men dan het antwoord op deze laatste vraag zoekt, dan vindt men, dat de Wetgevende Magt ten onzent tot dus verre, middelerwijl zij het ius op vele artikelen zoo zeer verlaagde, dat zij onbeschermde blieven, te gelijkertijd ook eene genoegzaam krachtige bescherming handhaafde voor vele andere artikelen. Waarom deed zij dat? Was het willekeur die haar dreef? Of handelde zij aldus op goede gronden? Als men nagaat wat er gebeurd is, dan blijkt het, dat zij de bescherming van velerlei takken van nijverheid afschafte, omdat die takken of geen bescherming waard waren, of geen bescherming behoeften. Daarentegen behield zij bescherming voor die artikelen, waarvoor zij in het belang van den Staat bescherming noodig achtte. En ook daarin handelde zij met overleg. Elk artikel werd onderzocht en gewogen, en de bescherming bepaald naar de mate van de behoeften en van het belang van den Staat. Van daar komt de groote, maar ook tevens, als men redelijk handelt, wil, onvermijdelijke verscheidenheid van de inkomende regten, die niet kunnen geregeld worden naar een willekeurig vast te stellen voor allen gelijken maatstaf, dewijl de behoeften en de belangen van de vele en zoo ver uiteenlopende zaken onmogelijk gelijk kunnen zijn.

Als men nu ziet, dan ziet men hoe de minister zonder grond de voorstanders der Kamer wijst, dat is, hoe hij in zijn antwoord iets nieuws begint, dat geheel afwijkt van hetgeen tot dus verre door de wetge-

vingen der Kamer en het dusverre in de praktijk der wetgeving is gebeurd, waarvoor de minister een heel andere wijze een helle theorie, waarbij men

de voorzichtigheid uit het oog verliest. Waarom? Omdat de voorzichtigheid voorschrijft de zaken te behandelen naar haren aard en hare behoeften. Maar dat ziet de minister voorbij. En daarom zegt hij, dat wij sommige takken onbeschermd kunnen blijven, alle onbeschermd moeten zijn. En desniettegenstaande houdt hij toch nog eenige bescherming in de praktijk, maar in de plaats van haar bescherming te noemen, geeft hij daaraan den naam van belasting, alsof door de belasting de bescherming niet verkregen werd, alsof een kind geen kind bleef met daaraan een anderen naam te geven! Maar de bescherming, die hij verleent, wordt nu niet berekend naar de behoeften; doch hij neemt voor allen een gelijken maatstaf, als of hij in staat ware alle menschelijke belangen onder éénen duimstok te plaatsen! De legerhoofden zouden even goed kunnen bepalen, dat alle soldaten dezelfde lengte moeten hebben, en dien ten gevolge die er boven uitsteken inkrimpen, — die er beneden blijven, uitrekken!

Wat voert de minister aan tot wederlegging der veelvuldige bezwaren, die men tegen zijn plan opwerpt?

Wij hebben reeds opgemerkt, hoe hij schernt met de bewering, dat door de bestrijders van het ontwerp, middelerwijl, ze slechts voor eenige takken van nijverheid spreken, de schijn wordt aangenomen, dat zij de gansche industrie voorstaan. De minister vermaakt zich met die kleinigheid, waarop hij herhaaldelijk terug komt; en toch mist hij daartoe grond. Immers het is blijkbaar — is het noodig, dat te zeggen — dat hier geen spraak is van de geheele industrie, maar van dat gedeelte, dat door den minister bedreigd wordt.

Wat thans wordt voorgesteld is slechts een voortzetting van het door den wetgever in 1850 aangevangen werk, zegt de memorie; maar het is juist de vraag, of dat zoo is. Het bewijs is niet geleverd en kan niet geleverd worden. Wij hebben dat zoo even aangetoond. Men moet hier niet afgaan op hetgeen door sommige leden is gesproken, maar op hetgeen de Kamer heeft gedaan. En gaarne bekennen wij, dat de Kamer in 1850 een deugdzaam werk heeft tot stand gebracht. Maar wat doet nu de minister in zijne memorie van beantwoording? Ziehier de zonderlinge redenering, waarop wij daar stooten. In plaats van aan te toonen, dat zijne voordragt goed zal werken voor den bloei van handel en nijverheid, zet hij zich te werk om het bewijs te leveren, dat de wet van 1850 gezegende vruchten heeft gedragen. Het argument redeneert aldus: De wet van 1850 is goed, daarom moeten wij haar afbreken! Wij bidden de leden der Kamer daarop toch te letten. Men keere en wende de redenering van den minister zooveel men zal kunnen; er is niets uit op te maken, dan dat hij de wet van 1850 omver haalt, omdat zij in goede uitkomsten vruchtbaar is geweest. En nu zegge men niet, dat die uitkomsten alléén te danken zijn aan den meerderen vrijen invoer, die in 1850 aan vele onderdeelen van nijverheid is verleend. Hoe zou men dat kunnen beweren, dewijl in die wet de beperking staat naast de vrijheid, en de beperking evenzeer vruchten heeft voortgebracht als de vrijheid. Zij hebben namelijk zamengewerkt tot het verkregen resultaat; de minister getuigt het zoo dikwerf hij wijst op den vooruitgang, dien hij ook in het beschermd deel der nijverheid met blijdschap waarneemt. Maar af ware dat ook niet het geval, met welk regt kan men de goede werking van eene wet, die uit verschillende bepalingen bestaat, alléén aan sommige dier bepalingen toeschrijven, als niet het stellig bewijs wordt geleverd, dat de vruchten alléénig uit die sommige bepalingen zijn voortgevloeid? En nu heeft de minister niet alléén dat bewijs niet geleverd; maar daarentegen herhaaldelijk getuigd, dat ook onze beschermde nijverheid onder de wet van 1850 tot den bloei van het land heeft bijgedragen. Het blijkt alzoo, dat de stelling der memorie uit de lucht is gegrepen, en wederom niets anders is dan eene fantazie van des ministers weelderige verbeelding.

Dit in de veronderstelling, dat de bewijzen, die de minister levert, kunnen worden aangenomen, gelijk hij ze aanbiedt. Maar dat is ongelukkig niet het geval. Wij betwisten de cijfers niet. De minister is een te

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaald men naar de plaatsruimte meer.

eerlijk man, dan dat wij ze niet blindelings zouden kunnen aanvaarden; maar wij moeten de beteekenis bestricken door den minister gehecht aan de door haar aangevoerde cijfers.

Wij laten hieronder volgen het adres door den Amsterdamschen Gemeenteraad aan den Koning ingediend, omtrent den Zuiderspoorweg:

„Aan den Koning.

„Sire!

„De Gemeenteraad van Amsterdam heeft zich bij eerbiedig adres van den 25^{en} Augustus 1856 tot Uwe Majesteit gewend met verzoek, dat aan eenige aanvraag om concessien voor den aanleg van spoorwegen, waarbij subsidie van regeringswege mogt worden gevraagd, geen gevolg mogt worden gegeven dan voor zoo verre blijkbaar mogt dat niet enkel plaatselijke belangen, maar insbegonde deel dat het algemeen belang daardoor zou worden bevorderd, en dat mitsdien aan eene verbinding der noordelijke en zuidelijke provincien over Tiel en 's Bosch de voorkeur mogt worden gegeven.

„De Raad heeft, overtuigd van de billijkheid van zijnen wensch, met vertrouwen te gemoet gezien de voorstellen, die door Uwer Majesteits regering te dezer zake zouden worden gedaan.

„Niet zonder teleurstelling heeft hij later in die voorstellen bespeurd, dat hetgeen hij voor het welzijn van Amsterdam en tevens van geheel Noord-Holland vreesde, daarin was opgenomen als de door de regering voorgestane richting, en aan eene verbinding over Dordrecht en den Moerdijk boven die over Utrecht of Maarsbergen de voorkeur gegeven werd.

„Hij heeft echter de voorloopige behandeling dieze voorstellen bij de Staten-Generaal afgewacht, niet zonder eenigen grond zich vlijende, dat de bezwaren tegen de gevreesde verbinding zouden wege, en dat het gemeen overleg aanleiding zou kunnen geven tot zoodanig nader voorstel der regering, waarbij eene andere richting aan de verbinding met het zuiden zoude worden aangewezen dan die, welke zij aanvankelijk was toegegaan.

„Het uitgebragt voorloopig verslag van de Commissie van rapporteurs heeft zijne verwachting omtrent de zienswijze van een groot aantal leden van de Tweede Kamer bevestigd, en ook thans zoude de Raad vermeend hebben den verderen loop der zaak te moeten afwachten, overtuigd dat bij een zoo gewichtig onderwerp geene lokale, maar slechts algemeene belangen in overweging moeten worden genomen, ware het niet dat de Rotterdamsche Gemeenteraad gemeend had zich tot Uwe Majesteit te moegen wenden bij een adres, waarbij hetgeen, naar de overtuiging van den Raad van Amsterdam, lokale belangen zijn, juist als algemeene belangen wordt voorgesteld, en de aanneming van de ontwerpen Bredius c. s. als daarmede strookende verdedigd wordt.

„Terwijl de Raad wils is van eenige daad te zien den schijn zoude hebben van verkeerd geplaatsten nader tegenover eene zuster-handelstad, mag hij echter het stilzwijgen niet bewaren wanneer de belangen aan zijne zorgen toevertrouwd door eenzijdige beschouwingen met beaandeeling worden bedreigd.

„Immers de Rotterdamsche Raad verlangt, zoo hij zegt, van Uwe Majesteit, wat het meest in het welbegrepen belang van het algemeen handelsverkeer te achten is, en vraagt desniettemin het verleen van concessie voor eene spoorweglijn die Rotterdam en de Maassteden in haren transitohandel bevoordelt, die daarentegen Amsterdam en geheel Noord-Holland niet alléén, maar ook de oostelijke provincien van het handelsverkeer met de zuidelijke provincien en België afsluit.

„Wanneer toch eene verbinding met het zuiden uitgaat van Rotterdam, zal Utrecht ophouden het middenpunt onzer spoorweglijnen te zijn, en het zoude gewis overbodig zijn Uwe Majesteit te wijzen op de nadeelige gevolgen, die daaruit zouden voortspruiten voor de belangen van het geheele Rijk. Van verschillende zijden is het aangetoond, en van het ooggenblik af dat de zaak door deskundigen was onderzocht is men er van door-

drongen geweest, dat in het hart, niet aan den uithoek des lands dat verbindingpunt zijn moet, en dat uit een rivierkundig, commercieel en maatschappelijk oogpunt de aansluiting met het zuiden in de rigting van Utrecht of Maarsbergen naar 's Hertogenbosch de meeste aanbeveling verdient.

Men heeft reeds voor lang beweerd, en naar de innige overtuiging van den Raad op goede gronden aangevoerd, dat eene verbinding van Rotterdam over den Moerdijk een anti-nationaal denkbeeld zoude zijn.

De Raad behoeft Uwe Majesteit niet te wijzen op de technische en financiële bezwaren, welke met die verbinding boven elke andere gepaard gaan; op de belemmering van de scheepvaart door de aan te leggen bruggen tegenover Rotterdam en Dordrecht en de benadeeling van het algemeen belang, daaruit te ontstaan; op den moeilijken overtocht aan 't Hollandsche diep, en de miljoenen schats voor eene aldaar te leggen brug verboden, tenzij een stoomvlot worde daargesteld, dat zelfs in gewone tijden opoathoud zal veroorzaken en waarvan des winters of bij ijsgang, juist in den tijd dat een onafgebroken spoorwegverkeer onontbeerlijk is, de tijdelijke wegneming noodig zal zijn en alzoo stremming van de dienst, alweder ten nadeele van het algemeen belang, ten gevolge zal hebben. De ondervinding met het stoomvlot te Ruhrort opgedaan, heeft het bewijs geleverd, dat zoodanig werk, hoe kostbaar ook aangelegd, geenszins aan de behoefte voldoet.

Al deze en zoo vele andere bezwaren, reeds van elders rijpelijk overwogen en besproken, geven den Raad de overtuiging, dat geene goedkeuring aan eene verbinding kan worden geschonken, die met onnoemelijke kosten gepaard zoude gaan, om alleen locale belangen te bevorderen. Het geldt toch niet de vraag, op welke wijze Rotterdam met het zuiden zal worden verbonden, maar het geldt die, welke de beste verbinding is in het belang van geheel Nederland, en dan kan het antwoord op die vraag niet anders zijn dan dit: dat de beste verbinding die is, waardoor geen gedeelte des lands wordt uitgesloten, waarbij zoowel de noordelijke en oostelijke als de westelijke en zuidelijke provinciën op een middenpunt in het hart des lands elkander kunnen ontmoeten en voor handel en nijverheid naar alle zijden eenen uitweg verschaffen.

De raad vertrouwt dat de billijke bezwaren tegen het ontwerp Bredius c. s. ingebracht, bij Uwe Majesteit in overweging zullen worden genomen. Hij verlangt niet dat aan Amsterdam eene gunst worde toegekend, die strijdig zou zijn met het algemeen belang. Hij vraagt alleen dat dit laatste worde bevorderd en een groote deel des Rijks niet aan een ander deel daarvan worde opgeofferd.

Het is in het vertrouwen op de billijke waardering der belangen van de ingezetenen, dat de Raad met eerbied, maar tevens met aandrang, zijn vroeger verzoek op nieuw tot Uwe Majesteit brengt, dat het Uwe Majesteit moge behagen, aan eene verbinding met de zuidelijke provinciën over Dordrecht en den Moerdijk geen gevolg te doen geven, en die integendeel te doen plaats hebben over Utrecht en Maarsbergen.

Uit het tweede adres, dat aan de Staten-Generaal, nemen wij de volgende zinsneden over:

In de Rotterdamse adressen wordt beweerd, dat de verbinding over Utrecht den spoorweg van Rotterdam langer zou doen zijn, doch men vergeet dat de spoorwegverbinding over Dordrecht tot veelvuldig opoathoud zal aanleiding geven, ten gevolge van de drukke scheepvaart aldaar en te Rotterdam, en evenzeer dat de overgang van het Hollandsch diep niet enkel opoathoud, maar zelfs grootere belemmeringen, en soms geheele stremming zal kunnen veroorzaken.

Is het noodig te beweren dat zoodanige nadeelen niet kunnen worden vergeleken bij die van eenen, ja wel eenigzins langeren, doch daarentegen ook meer zekeren weg?

In de rotterdamsche adressen wordt hoog opgegeven van de vol te houden concurrentie met Antwerpen, en men verdedigt, met het oog dáárop, in het belang van den handel van geheel Nederland, de lijn over Dordrecht; doch men vergeet dat reeds eene verbinding van Antwerpen zoowel naar Breda als naar Turnhout bestaat, en dat eene andere van dáár met Tilburg of eenig ander gedeelte van Noord-Brabant al zeer ligt zou kunnen volgen. Dit zoude de gemeenschap van Antwerpen over Nijmegen en Arnhem met het noorden van Duitschland bevorderen en, wel verre van tot nadeel, integendeel tot voordeel van den antwerpschen handel strekken. Men zoude het te laat betreuren dat het nederlandsche volk miljoenen schats uitgaf, niet om zelf daarvan de voordeelen te trekken, doch om den transitie-handel nog meer, dan thans, in de handen onzer zuidelijke naburen te doen overgaan.

Uit het voorloopig verslag der rapporteurs blijkt, dat het gewigt der bezwaren, aan de lijn over den Moerdijk verbonden, naauwkeurig is overwogen. Het is tevens erkend dat het algemeen belang eene aansluiting in het hart, niet aan een uithoek des lands vordert. Niet alleen toch zoude de beide groote handelsteden des Rijks

alsdan van dat punt van aansluiting even ver verwijderd zijn, maar daarentegen zouden de zich voortdurend ontwikkelende handel en landbouw der belangrijke provinciën Friesland en Groningen, de nijvere fabriek-districten van Overijssel en Gelderland zich teregt beklagen wanneer de nieuwe handelsweg, door Rijksmiddelen ondersteund, niet billijkerwijze het midden des land doorsneed, maar allen genoodzaakt werden tot den verren westelijken omweg naar Rotterdam, die, Amsterdam en Noord-Holland geheel afsluitende, het beloofde nut van dien lang gewenschten handelsweg grootendeels illusoir zoude maken.

De raad vermeent zich te moeten onthouden van verdere beschouwingen over de groote bezwaren, en de veel aanzienlijker kosten aan eene lijn over Dordrecht verbonden; hij zoude slechts herhalen wat deswegens voorkomt in het voorloopig verslag (blz. 610 van de bijl. der Staats Ct.)

De raad is overtuigd, dat bij Uwe vergadering geene eenzijdige beschouwing van wat men onder algemeen belang te verstaan hebbe, zal plaats vinden; dat zij hare goedkeuring mitsdien niet zal kunnen hechten aan voorstellen, waardoor niet alleen zou worden te kort gedaan aan hetgeen het algemeen welzijn des rijks vordert, maar waarbij nog daarenboven aan sommigen voordeelen zouden worden verzekerd ten koste van anderen personen.

Het is alzoo met het volste vertrouwen, dat de Raad U verzoekt, Uwe goedkeuring alleen te hechten aan zoodanige verbinding met het zuiden, waarbij de rigting niet over Dordrecht en den Moerdijk, doch over Utrecht of Maarsbergen worde genomen.

Blijkens een bij het Departement van Marine ontvangen telegrafisch berigt, is het oefenings-eskader, onder bevel van den schout-bij-nacht F. X. R. 't Hooft, den 27^{en} Febr. te Lissabon aangekomen.

Aan boord der schepen van het eskader bevond zich alles wel.

Heden is de, bij den brand der pakhuizen op de Brouwersgracht in de ijverige vervulling zijner functiën zoo rampzalig omgekomen, brandmeester ten grave gebragt, begeleid door al de brandmeesters en korps.

Heden heeft de Hooge Raad, kamer van strafzaken, uitspraak gedaan in de zaak van H. A. Ploeg, requirant van kassatie tegen een arrest van het provinciaal gerechtshof in Friesland, waarbij hij, ter zake van feitelijke en gewelddadige aanranding der eerbaarheid op een persoon van het vrouwelijk geslacht, tot gevangenisstraf is veroordeeld. De Raad, het aangevoerde middel van kassatie ongegrond oordeelende, heeft het ingestelde beroep in kassatie verworpen, met veroordeeling in de kosten.

Z. M. heeft, op hun verzoek, eervol ontslagen: als ontv. der registr. voor de burgerl. akten n°. 2 te Amst. J. Makkers; als ontv. der dir. bel. en acc. te Overschie c. a., J. H. van den Bosch, beide behoudens aanspraak op pensioen als burger gem. Middelburg, onder dankzegging voor bewezen diensten, jhr. mr. M. C. Paspoort van Grijskerke; Gronsveld, H. Bemelmans; benoemd tot burg. der gem.: Gronsveld, M. Schrijnemaekers; Venhuizen (Noord-Holland) P. Hoek Kz; alsmede aan den kol G. Wassink vergund het aannemen en dragen der onderscheidingsteekenen van komm. 2de kl. der orde van Albrecht den Moedige, hem door Z. M. den Koning van Saksen geschonken.

Bij kon. besluit van 20 Febr. 1859 is als blijk van Zr. Ms. goedkeuring en tevredenheid verleend:

- a. de zilveren medaille, ingesteld bij Zr. Ms. besluit van 22 Sept. 1855, en een loffelijk getuigschrift aan: 1°. Jan van Meerendonk, te Middelburg, voor het verrigten van verschillende menschiievende daden; 2°. C. L. Smit, matroos, voor het redden van een in zee gevallen matroos; 3°. J. H. van Dieke, matroos, voor het redden van twee personen; 4°. H. A. B. Hugenholtz, gezaghebber, wegens het verstrekken van hulp tot redding van 22 personen; 5°. F. A. Schut, matroos, voor het met levensgevaar redden van een marinier; 6°. Gerrit Helsing, te Rotterdam, voor het redden van drenkelingen; 7°. F. W. Wienkamp, te Amsterdam, voor het redden van verschillende personen, zóowel bij brand als uit het water; 8°. ... Bette, kapitein, voor de redding in de Spaansche Zee van de bemanning van het Nederl. koopvaardij-schip *Helena Brons*;
- b. de bronzen medaille, ingesteld bij Zr. Ms. besluit van 22 Sept. 1855, en een loffelijk getuigschrift aan: 1°. J. D. Knol, bootmansmaat, F. J. Kerstiens, matroos, en J. van den Heuvel, matroos, voor het redden van een lichtmatroos; 2°. M. Vos, te Roermond, voor het redden van een persoon uit het water; 3°. T. J. Darrimont en A. J. Collard, te Maaseyck en te Lanaye, en A. Putman, te Lanaye, voor het door hen gehouden verdienstelijk gedrag bij de plaats gehad hebbende branden in de gemeente Eysden.
- c. eene gratifikatie van 20 gulden en loffelijk getuigschrift aan: J. Brand, te Lage Zwaluwe, voor het redden bij een orkaan van 5 personen;
- d. eene gratifikatie van 10 gulden en loffelijk getuigschrift aan ieder der volgende personen: 1°. J. Groen, J. de Vrij, K. Vuil en D. Prins, Vischers te Egmond, voor het met levensgevaar redden der equipage van het gestrande Pruisische brik-schip *Felicitas*; 2°. A. van Krimpen, te Alblasdendam, voor het redden van een door het ijs gevallen 10jarig kind; 3°. F. A. Snijders, te Amersfoort, voor de redding van een kind uit het water; 4°. D. Walrave, M. van den Berge, J. Klaasse Az., G. Hatenboer, W. Duvalois, S. Duijnhouwer en C. Klaasse, te Brouwershaven, voor het met levensgevaar door branding en hooge zee redden van 8 personen; 5°. L. van der Laan, oud 15 jaren, te Oudewater, voor het redden van een jongen van 9 jaren uit den IJssel; 6°. A. van Batenburg,

te Leur, voor het redden van een kind in ziekende toestand; e. een loffelijk getuigschrift aan: Arie Wijker, J. Wijker, G. Krab en Aldert Wijker, te Egmond, voor het met levensgevaar redden der equipage van het gestrande Pruisische brik-schip *Felicitas*.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Maandag, 28 Februarij.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden heeft de Commissie, belast geweest met het onderzoek der geloofs-brieven van den heer Beens, herkozen in het hooftkies-district Tilburg, deswege rapport uitgebragt, en geadviseerd om, aangezien die stukken in de vereischte orde waren, dien heer toe te laten zoodra hij de bij de Grondwet gevorderde eeden zou hebben afgelegd. De heer Beens heeft daarop in handen des Voorzitters; daartoe van wege den Koning gemagtigd, die eeden afgelegd en als lid der Kamer zitting genomen.

In deze vergadering zijn voortgezet de beraadslagingen over § 22 van het Voorloopig Verslag omtrent het wetsontwerp tot regeling van het gebruik van het Koloniaal batig slot over 1856, waarbij behandeld is het onderwerp der koffijveilingen, waarover de overweging laatstleden Zaterdag niet afliepen. Het woord over die aangelegenheid werd gevoerd door de heeren Stolte, Godefroi, Betz, van Eek, Sander, van Deinsse en den minister van Koloniën, waarna de behandeling van dit onderwerp gesloten werd verklaard.

De §§ 23 en 24, vermindering der courtage van de makelaars, en overstortingen der gelden uit de veilingen der goevernements-produkten in 's lands kas, de laatste van het Voorloopig Verslag, gaven geene aanleiding tot beraadslaging. Daarmede werden de algemeene discussiën over het wetsontwerp gesloten verklaard.

Het enig artikel en de beweegredenen gaven geen aanleiding tot overweging, waarna het wetsontwerp met algemeene stemmen werd aangenomen.

De Kamer heeft beslist dat op aanstaanden Maandag den 7den Maart zal aanvangen de behandeling van het wetsontwerp betreffende het tarief van regten op den in-uit- en doorvoer waaromtrent reeds vroeger het Eindverslag werd uitgebragt.

's GRAVENHAGE, 1 Maart. Het diner en gala, dat gisteren bij gelegenheid van den verjaardag van Z. K. H. prins Frederik, ten hove is gegeven, werd door H. M. de Koningin-moeder, HH. KK. HH. den prins van Oranje, prins en prinses Hendrik, prins en prinses Frederik, prinses Marie, HH. DD. HH. den hertog van Saksen-Weimar en prinses Anna bijgewoond.

Het luisterrijk bal, dat gisteren avond door den Russischen gezant, den generaal Kansouroff, is gegeven, werd vereerd met de tegenwoordigheid van Z. K. H. den prins van Oranje. De dans was zeer geanimeerd en het bal heeft zeer laat geduurd.

oud-GASTEL, 26 Febr. Heden ochtend omstreeks zes ure ontstond er brand in de kom der gemeente, waarvan door ijverige pogingen den verderen voortgang gestuit en een gedeelte van het brandende gebouw gered werd, hetgeen echter het geval niet was ten aanzien van een oud, gebrekkig en ziek man, in den brand omgekomen, ondanks de zelfopoffering van den heer C. Snelders, die het brandend gebouw binnendrong, doch slechts een lijk mogt redden en daarbij zelf verscheidene brandwonden ontving. Het gebouw is niet tegen brandschade verzekerd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 28 Febr. Het berigt, dat het Pauselijk goevernement de dubbele ontruiming van Rome en de legatiën door de Fransche en Oostenrijksche troepen, verzocht heeft, wordt officieel bevestigd. Naar gezegd wordt, is het de derde maal dat door den Paus dat verzoek aan Frankrijk is gerigt; nu evenwel zou, na de brochure van den heer de la Gueronniere en 's Keizers troourede, Z. H. er met meer nadruk op aangedrongen hebben, tgeen is af te leiden uit hetgeen dezer dagen gezegd is van een tamelijk levendige discussie tusschen den Paus en den Franschen ambassadeur, den hertog de Grammont. Intusschen meent men, dat die ontruiming nog niet als een noodzakelijk te volbrengen feit kan worden beschouwd, en ze afhankelijk is van de goede uitkomst der voorstellen, die lord Cowley te Weenen doet. Wijders wordt opgemerkt, dat het Engelsche kabinet aan dat van Weenen niet zulke kiesche voorstellen kon doen zonder het eenige vergoeding aan te bieden, en het daarom aan Oostenrijk een nieuwen waarborg zijner regten op het Lombardiesch-Venetiaansch koningrijk zou geven, welke regten bereids in een geheim traktaat tusschen Oostenrijk en Groot-Brittanje ten jare 1857 bekrachtigd zijn. Zouden nu, zoo vraagt men, lord Cowley's voorstellen — als zij zijn, zóoals men beweert, en die vergoeding behelzen — indien zij door het Oostenrijksch goevernement worden aangenomen het Fransche goevernement op dit oogenblik er toe bewegen ten aanzien van Oostenrijk verbintenissen te ratificeren, die zoo geheel tegen Italië's vrijmaking aandruischen? Men meent hieraan te mogen twijfelen.

Men leest in een korrespondentie uit Parijs het volgende: Er is hier ontvangen een telegram uit Weenen, welke lord Cowley's komst te dief stede meldt. De zending, waarmede Englands ambassadeur te Parijs bij den Keizer van Oostenrijk is belast, is voort-

durende het onderwerp aller gesprekken. Men beschouwt niet alleen in ministeriële en diplomatieke kringen lord Cowley's reis als van zeer vredelievenden aard, maar men hoort ook van die reis het behoud des vredes. Die hoop wordt zelfs tot zekerheid verheven. Men doet te dien einde opmerken, dat lord Cowley sedert twintig jaren een boezemvriend van graaf Buol zijnde, het onmogelijk is dat deze geen gehoor leene aan den wijzen raad van Groot Brittanje vertegenwoordiger, te meer daar die raad de uitdrukking van Frankrijks en Englands denkbeelden zijn. Daarenboven zegt men, dat het Weener kabinet te schrander is, om niet eindelijk te zwichten voor de ontboezeming der gevoelens van het eenstemmig Europa. Men geeft nog vele andere redenen, welke te wijdoopig zijn om hier opgesomd te worden, maar die inderdaad bij hen die ze willen doen gelden, den wensch naar een vreedzame oplossing schijnen aan te duiden, en veel meer dan de hoop om tot zulk een schikking te geraken. Wat er van zij, zie daar de zinswijze der ministeriële wereld nopens den politieke toestand. Graaf Walewski heeft dan ook niet gearzeld om op zijne gewone Vrijdagsche diplomatische receptie, aan al de vreemde ministers de stelligste verzekering van het behoud des vredes te geven.

Nu is een woord over den aard van lord Cowley's zending. Maarom trent de bladen sedert verscheidene dagen allerlei gissingen maken. Die zending is geheel konfidentieel en hoewel ondernomen in een geest van bevrediging, zijn de instructiën daaraan verbonden zeer bepaald en duidelijk. Ze is werkelijk een diplomatieke zending en 't zou te vergeefs zijn er het gewicht van te verkleinen door er een partikulier en geheel personeel karakter aan toe te schrijven. Het blijkbaar onderwerp er van is zekerlijk de kwestie der dubbele verkiezing van kolonel Couza, welke Engeland meent dat moet worden aangenomen, ware het slechts als een volbragt feit; maar het belangrijkste en bijgevolg het ware doel der zending is vooreerst de Italiaansche zaken en vervolgens de akte der Donauvaart. Terwijl nu lord Cowley in zijne konferentie zoo met den Keizer Frans Jozef, als met diens minister van Buiten Zaken, de kwestie der dubbele verkiezing op officiële en de andere op officieuze wijze behandelt, is de kwestie dezelfde en alleen de woorden verschillen.

De taal van den heer de Persigny is meer en meer ten voordeele van den vrede, 'geen doet vermoeden dat, wanneer men in de verwachting op eene schikking bedrogen werd, die heer niet op nieuw te Londen de keizerlijke politiek zou gaan vertegenwoordigen.

Men spreekt van de aanstaande terugkomst des hertogen van Malakoff, als wanneer hij tot groot-kantelier der orde van het Legioen van Eer zou worden benoemd, of misschien tot opperbevelhebber van het Parijsche leger, in welk geval aan maarschalk Magnan een andere waardigheid zou worden gegeven. Zelfs gaat men zoover van te beweren, dat de overwinnaar van Sebastopol ingeval van oorlog, met een uitgebreide magt gouverneur van Parijs zou worden, indien het zich bevestigen mogt dat de Keizer-zelf het expeditie leger zou aanvoeren, met generaal Mac Mahon onder zijne bevelen.

Men zegt, dat lord Cowley, alvorens op reis te gaan, de bedoelingen van graaf von Buol heeft doen polsen. Het bericht dier zending heeft in Frankrijk een goeden indruk gemaakt; en volgens de laatste berichten van den generaal Delarue, inspekteur der gendarmerie, is men allerwege in de provincien zeer voor den vrede gestermden van den oorlog afkeerig. Algemeen gelooft men dat, wanneer de Fransche en Oostenrijksche troepen den Kerkelijken Staat mogten ontruimen, zij door Spaansche troepen zullen vervangen worden.

Gisteren heeft de Keizer aan den ministerraad, het verzoek van den Pauselijken nuntius, en de hem beloofde eventuele ontruiming van den Kerkelijken Staat, volgenderwijs aangekondigd: "Is u bekend, mijne heeren, hoeveel zorgen ik den H. Vader steeds betoond heb, en met hoeveel ijver ik voortdurend getracht heb zijne waardigheid te beschermen. Z. H. meent nu de ondersteuning mijner Regering niet meer te behoeven. Ik heb het besluit genomen hem aan zijn lot over te laten, waaraan hij door de halsstarrigheid zijner Regering, die hem mijne onbaatzuchtige raadgevingen niet laat volgen, wordt overgeleverd."

Het is aan den korrespondent der *Indépendance belge*, waaraan dit bericht ontleend is.

Eerstdaags zal voor het hof van appel een advocaat dezer stad verschijnen, die door het Keizerlijk hof te Metz tot verscheidene maanden gevangenschap is veroordeeld, wegens het geven van een oorveeg aan een regter van instructie, buiten de uitoefening zijner functien.

Over Marseille zijn tijdingen ontvangen uit Hongkong, dd. 15 Januarij. Baron Gros was steeds aan boord der *Andalouse* instruktiën afwachende. Lord Elgin is naar Shanghai teruggekeerd van zijne expeditie in het noorden, en het centrum van het Chineesche rijk mij was tot Peking doorgedrongen. Te Kanton is de rust hersteld. De korvet *Laplace* was afgezeld. In een korrespondentie uit Rome leest men: Te midden der tegenwoordige bekommelingen en het ge-

vaar, dat de toekomst bedreigt, is er allerwege een geruststellend feit zichtbaar, 'twelk hen moet doen overwegen die door hunne voorspellingen het bestaan van het dubbel gezag des Heiligen Vaders bedreigen, of die willen beproeven om hem op andere grondslagen te doen rusten, dan welke hem door Gods hand en de bekrachtiging der eeuwen gegeven zijn; dit feit is de vooruitgang der godsdienst in de wereld en de overhelling die in alle landen tot de Katholieke eenheid plaats heeft.

Vooraf wordt die beweging tot een terugkeer naar het middenpunt der eenheid, in het Oosten, bij de schismatieke Armeniërs opgemerkt. Duizende vlekken of geheele steden in Armenië, in Mesopotamië, in Perzië, zijn in den schoot der ware Kerk teruggekeerd. Vele gezinnen, steden in Charpart, Arabaghur, in Klein-Azië zijn bekeerd, zoowel priesters als opperhoofden, en hebben de met hunne handtekening voorziene geloofsbelijdenis naar Rome gezonden.

Dit heeft den Heiligen Vader een grooten troost geschonken en om zijne blijdschap daarover te betuigen heeft hij hun een prachtig zilveren krucifiks met twee zilveren beelden gezonden, het een de H. Maagd, en de anderen St. Josef voorstellende. Met ongeduld worden die milde giften van den H. Vader te Konstantinopel verwacht, van waar zij naar Scharpart of Arabaghur zullen gezonden worden.

Die Katholieke beweging bepaalt zich niet bij de Turksche prov. maar breidt zich zelf tot in de hoofdstad uit, voornamelijk in de voorstad Chasempascia. Tot hiertoe was de gansche bevolking dier voorstad schismatiek; nu telt men er een aanzienlijk getal Armenisch Katholieke gezinnen, die voorloopig eene kapel voor hunne godsdienstoefening hebben.

ENGELAND.

LONDEN, 28 Febr. De *Times* geeft reeds eenige bepalingen op van het ontwerp der nieuwe reform-bill. Het blad zegt, dat, volgens het ontwerp, de vlekken die thans twee afgevaardigden kiezen, voortaan één zullen benoemen, terwijl de steden zooveel afgevaardigden meer naar het Parlement zullen zenden, als aan de vlekken ontnomen wordt. Voorts is de huurwaarde, die regt geeft om kiezer te zijn, niet lager dan £ 10, terwijl het kiesregt verder toegekend wordt aan hen, die een inkomen van dit bedrag hebben, hetzij hun fonds belegd is in spaarbanken, bij de bank of spoorweg-maatschappijen. De *Times* beschouwt het ontwerp als niet liberaal genoeg.

In de zitting van het Hoogerhuis antwoordde de heer Malmesbury op eene interpellatie van lord Brougham: "dat hij van de Fransche regering de verklaring ontvangen heeft, dat de belangrijkste rustingen in Frankrijk van geen buitengewonen aard zijn en dat daarmede geen bijzonder doel beoogd wordt."

Voor geenerlei soort van manifestatiën deinst men in Engeland terug. Dezer dagen werd door een regter op zijn zetel troonende, de noodzakelijkheid van een wet betoogd, tot bestraffing van ieder die op de straat een aalmoes geeft.

Berigten uit Kalkutta bevestigen de terugkomst van lord Clyde in Engeland en de reorganisatie van het leger van Nena Sahib, die een tweeden veldtocht voorbereidt.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 28 Feb. Lord Cowley, heeft zijne geloofsbriefven als buitengewoon gezant aan onze regering overhandigd.

Ten gevolge van de demonstratie, die bij de begrafenisplegtigheid van den heer Dandolo plaats gehad, hebben te Milaan talrijke huiszoekingen plaats had en zijn er vele personen in hechtenis genomen, terwijl eenige anderen, tegen wie eveneens bevel tot gevangenneming was uitgevaardigd, er in geslaagd zijn de vlugt te nemen. De beschuldigten zijn naar het fort overgebragt; hunne zaak zal door eene militaire kommissie worden onderzocht, die ook met de magt om wonnis te vellen is bekleed.

De *Ost-Deutsche Post* berigt, dat het huisraad van den baron de Bourqueney te Weenen in den loop dezer week in 't openbaar zal geveild worden.

Uit Karlsruhe schrijft men, dat daar sinds lang een aanzienlijk vervoer van paarden over den spoorweg plaats heeft. Zoo als de geleiders er van zeggen, zijn zij voor Frankrijk bestemd, maar om geen opzien te baren maken zij een omweg door Zwitserland, hoewel de weg over Kehl de naaste is.

De *Allgem. Corresp.* van Weenen beweert, dat er op nieuw sprake is van een reis des Keizers Frans-Jozef naar Italië; Z. M. zou zijne bedoeling hebben te kennen gegeven om in het begin van Maart de Lombardisch-Venetiaansche provincien te bezoeken en er de verscheidene korpsen van het Oostenrijksche leger in oogen-schouw te nemen.

Een dépêche uit Genua van 26 dezer meldt, dat er dringende bevelen zijn gegeven om de haven van Spezia onmiddellijk in staat van verdediging te stellen.

Uit Napels is een telegram ontvangen van 24 dezer: Het gerucht was te dier stede verspreid, dat

's Konings ziekte van ernstigen aard was. Men spreekt van een verzwakking zijner geestvermogens.

STADS NIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 1 Maart.

OVERLEDEN (20 Febr.): F. Snel, geb. Rodenburg, 44 j. — (22 Febr.): E. Wafelbakker, 4 m.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	28 FEBR.	4 1/2 u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	105 1/2	
Nederl. Bank	4		
Nederl., Werkel. Schuld	2 1/2 pCt.	68 1/8	63 1/2
Dito Dito	3	75 1/2	
Dito Dito	4	96 1/8	97 1/2
Amortisatie-Syndikaat	3 1/2	92 1/2	93
Aand. Handel-Maatsch.		141 1/2	
Oost-Ind. Leening	4	96 1/2	96 3/4
Aand. Holl. Spoorweg			
Leening idem	4 1/2		
Aand. Rijn-Spoorweg	4 1/2	99 1/2	
Maatschappij van Weld.			
België, Cert. Adm. B. Bk.	2 1/2		
Dito Rothschild	2 1/2	51 1/2	
Frankrijk, Certifikaten	3		
Spanje, Obligatiën	1 1/2	29 1/2	29 1/2
Dito	3	43 1/2	
Dito Binnenlandsche	3	40	
Amortisable Schuld		9	
Bewijzen Coupon			
Crediet Instel. bij Prost & Co.		120	
Portugal, Obligatiën	3	45	45 1/2
Dito 1856	3	44 1/2	44 1/2
Uitgestelde			
Russl. Obl. bij Hope en Co.	5	103 1/2	103 1/2
Dito bij idem 1828/1829	5	101 1/2	102 1/2
Cert. bij idem 1831/1833	5		
Dito bij idem 1840	4	84 1/2	
Dito bij Stieglitz	4	84 1/2	
Dito Nieuwe	4		
Dito 5de Serie	5	96	
Dito 1855, 6de Serie	5	99 1/2	100 1/2
Dito Adm. te Hamburg	5		100
Dito dito te Londen	5		
Dito dito dito	4 1/2	96 1/2	
Inscrifv. in Assignatiën	6		
Certifikaten van dito	6	65	
Spoorweg Aktiën	5		
Polen, Aand. 1835, fl. 500			
Obligatiën	4 pCt.	79 1/2	
Pruissen, Oblig.	4 1/2		
Aandeelen 1854	3 1/2		
Oostenrijk, Obl. bij Gollen C.	5		
Dito dito	4	57	
Dito Metaal	5	64 1/2	65
Dito Rente Amsterdam	5	76 1/2	77 1/2
Dito Nationale 1854	5	66 1/2	67
Dito dito	2 1/2	33 1/2	33 1/2
Weener Bankaktiën		952	960
Dito Aand. fl. 250, 1838			
Dito dito 250, 1854	4 pCt.	312	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			
Napels, Cert. bij L en B.	5		
Dito bij Rothschild	5		
Denemarken, Obl. te Lond.	5	99 1/2	
Dito	3		
Braz. Geldl. 1824 v. 2 100	5	98 1/2	
Dito 1839 van 2 100	5	98	
Dito 1843	5		
Dito 1852	4 1/2		
Dito 1858	4 1/2	90 1/2	
Sardinië	5		
Peru, Geldl. 1854	4 1/2		
Dito te Parijs			
Ecuador, Oblig. 1855	1	15 1/2	15 1/2
Venezuela, dito 6 pCt. thans	5	38 1/2	40 1/2
Dito Uitgestelde	2 1/2	15 1/2	15 1/2
Grenada, Obligatiën	3 1/2	17 1/2	
Dito Uitgestelde			
Mexiko, dito	3	19	19 1/2
Nrd-Amer. Ph. Hope en Co., Lr. A		818	
Dito dito Lr. B			
Dito bij Rothschild	6 pCt.		
Amerik. Bank-Aktiën			
Illinois Spoorw. Aandeelen			
Dito Oblig. Constr. Bonds	7 pCt.	81	81 1/2
Louisiana	5		
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5	4 1/2	4 1/2
Handel-Maatschappij kontant	140 1/2		
dito Leening 1858	4 pCt.		
Russische Spoorweg doorgef.	232 1/2		
Hypotheek	4 1/2 pCt.		
Fr.-Oost. Spoorw.-Oblig. bij Hope	3 pCt.		

BUITENLANDSCHE BEURZEN.
 ANTWERPEN, 28 Febr. België 2 1/2 pCt. 56. — p. 4 1/2 pCt. 97.75; Metaal 67.50; Nation. 69.75; Spanje 1 1/2 pCt. 29.50; 3 pCt. 40.25.
 PARIS, 28 Febr. Rente kont. 4 1/2 pCt. 97.50, op tijd 3 pCt. 67.95; Credit mobilier 770; Fr.-Oost. Spoorw. 520; Spanje 1 1/2 pCt. 29 1/2; 3 pCt. 39 1/2; Rom. Leening 87 1/2.
 MADRID, 26 Febr. Spanje 3 pCt. 41.75; 1 1/2 pCt. 30.99.

